

СУ • ВАСИЛ ЛЕВСКИ • ТРОЯН

ул. „34-ти троянски полк“ № 43 | тел. 0670 / 62772 | тел. 0670 / 64287
e-mail: vlevski_school@mail.bg | www.vlevski.eu

Утвърждавам:.....

Директор на СУ „Васил Левски“ – Троян Вяра Дочева

Училищен механизъм

за противодействие на тормоза

в СУ „Васил Левски“ - Троян за учебната 2018/2019 г.

*Настоящият документ е приет с Решение на Педагогически съвет –
Протокол №16/13.09.2018 г. и е утвърден със Заповед № 845/13.09.2018 г. на
директора на училището*

Основен принцип при изграждането на училищна политика за противодействие на тормоза в СУ „Васил Левски“- Троян е прилагането на цялостен училищен подход, полагане на координирани и последователни усилия за предотвратяване на тормоза и създаване на сигурна училищна среда. Изграждането на защитна мрежа поставя ясни граници за формирането на ценности, правила и процедури, които не допускат прояви на насилие и тормоз в училище.

Целта на училищния механизъм за противодействие на тормоза е успешно да намали факторите, които са свързани със средата в училище и допринасят за проявата на агресия, както и за утвърждаване на агресивни модели на поведение. Реален напредък в справяне с насилието може да бъде постигнат само в резултат на прилагането на последователна и целенасочена политика, която се споделя и следва от цялата училищна общност и се подкрепя от всички отговорни институции.

Механизмът включва мерки и дейности за превенция и намеса, както и разписани механизми и отговорности за действие в ситуации на насилие.

Насилието между деца в училище обхваща широк спектър от прояви. То е явление със сериозни размери и оставя дълготрайни последици върху психичното здраве и поведението както на децата, които търпят насилие, така и на онези, които го извършват. Последиците от насилието в училище са особено тежки и продължителни и оказват силно въздействие върху цялостното развитие на младата личност

Тормозът е форма на насилие, която се определя като сбор от съзнателни негативни постъпки, които са дълготрайни, насочени към един и същ ученик от страна на един ученик или група.

За ефективното справяне с насилието и тормоза от изключително значение е да се повлияе и промени поведението на всяко дете, а не да се съсредоточат усилията само върху преките извършители и потърпевши.

Мерките за справяне с насилието от деца над деца в училище трябва се насочват към всички проявления на това явление, а не само към неговите физически форми.

РАЗДЕЛ I. УЧИЛИЩЕН КООРДИНАЦИОНЕН СЪВЕТ

1. Общи положения:

- Координационният съвет отговаря за планиране, проследяване и координиране на усилията за справяне с тормоза.
- Превенцията на тормоза включва комплекс от мерки, които най-общо имат за цел ограничаване и/или елиминиране на предпоставките и рисковите фактори, допринасящи за насилието.
- Комплексът от превантивни мерки трябва да включва всички възможни аспекти и форми на тормоза, ясно да фокусира вниманието върху участието на всички групи и да се планира на три нива - класна стая/паралелка, училище, общност.

- По-голямата част от ситуациите на тормоз могат да бъдат овладени от учителите, а някои от самите деца. Всяка намеса изисква внимателна преценка на ситуацията и нейната тежест.

- Важно е да не бъдат омаловажавани и първите прояви на влошаване на отношенията между децата и поведение, което е неприемливо. Необходимо е още при най-малките сигнали и съмнения за тормоз да се предприемат стъпки, за да се предотврати ескалация на насилието и да се изпрати ясно послание, че такова поведение няма да бъде толерирано. Вниманието трябва да бъде насочено както към проявите на физически тормоз, така и към неговите социални и психологически форми.

2. Основни задачи:

- Продължаване работата на училищния координационен съвет за предотвратяване и противодействие на тормоза в училище
- Прилагане комплекс от ефективни мерки за предотвратяване и противодействие на тормоза в училище
- Водене на единен регистър на прояви на тормоз в училище
- Подобряване системата за надзор и дежурства в междучасията
- Реализиране на нови методи и форми за работа с родители

През учебната 2018/2019 г. Училищния координационен съвет има следния състав:

Председател на УКС: Ангел Балев – заместник-директор

- Членове:
1. Татяна Василкова – педагогически съветник
 2. Петя Нанковска – психолог
 3. Светослав Божков – учител
 4. Таня Лингурска – учител
 5. Николай Матев – учител

РАЗДЕЛ II. СИСТЕМА ЗА ПРЕДОТВРЯВАНЕ И ПРОТИВОДЕЙСТВИЕ НА ТОРМОЗА В СУ „ВАСИЛ ЛЕВСКИ“ – ТРОЯН

1. Превенция на училищния тормоз - включва оценка на проблема, дейности на координационен съвет, изготвяне на план за противодействие на училищния тормоз и създаване на единни училищни правила.

Оценката на тормоза в СУ „Васил Левски“ се организира от Училищния координационен съвет /УКС/ за справяне с насилието в началото и в края на всяка учебна година с цел определяне на формите и видовете тормоз, участниците в тормоза и местата, където най-често се случва. За целта могат да се използват редица инструменти, като специални въпросници, анкети, дискусии с участие на цялата училищна общност, фокус групи с деца, учители и родители и др. Оценката на тормоза

може да се извършва и от класните ръководители до 3 седмици от началото на учебната година и до 3 седмици преди края на учебната година. Резултатите се обработват в десетдневен срок от УКС за справяне с насилието. След обобщаване на резултатите от изследването, резултатите от оценката и наличието на проблем се анализират на педагогически съвет.

2. Интервенцията на равнище училище включва водене на училищен дневник и процедури за управление на информацията, инициране на работа по случай и насочване на случай към други служби.

а/ Водене на училищен дневник със случаи и процедури за управление на информацията

Дневникът със случаи се създава единствено за целите на анализа и планирането на цялостна училищна политика за противодействие на насилието и тормоза в училище. В него се документират единствено ситуациите, съответстващи на нива две и три според приетата класификация, при които е необходима и намесата на координационния съвет.

Ситуацията, която следва да се впише в Дневника със случаи, съдържа следната информация: дата; какво се е случило – кратко описание на ситуацията, кога се е случило, кои са участниците; кой служител е регистрирал ситуацията – име и подпис; какво е предприето като действия (интервенция); кои отговорни участници са информирани (институции, органи, родители); как е приключила ситуацията или на какъв етап е и какво предстои. На базата на вписаните ситуации, координационният екип извършва оценка на риска. Екипът е отговорен за анализа и разпознаването на ученици, които участват и се въвличат в ситуации на тормоз, без значение дали извършват проявите или са пострадали от насилието. Анализът е подчинен на цели за извеждане на необходимост от индивидуална работа по случай с ученик, който се намира в ситуация на риск. Екипът създава процедура за откриване и работа по случай в училище.

б/ Процедура за откриване и работа по случай

При предприемане на индивидуална работа по случай с ученик на базата на направения анализ, **координирането на работата се осъществява от класния ръководител.**

в/ Насочване на случай към други служби

При идентифициране на ситуация на тормоз, следва незабавно да се уведомят органите за закрила на детето: ОЗД и/или полиция. Уведомяването е задължение на всеки гражданин по силата на Закона за закрила на детето (ЗЗД), следователно сигнал до отдел „Закрила на детето“ и/или Районно управление „Полиция“ трябва да подаде гражданинът или служителят на училището, идентифицирал тормоза. Това може да бъде учител, възпитател, директор, служител от непедagogическия персонал, както и Координационният съвет като колективен орган. Уведомените институции започват проверка на сигнала по реда на Координационния механизъм за взаимодействие при

работа в случаи на деца, жертви на насилие или в риск от насилие, и за взаимодействие при кризисна интервенция.

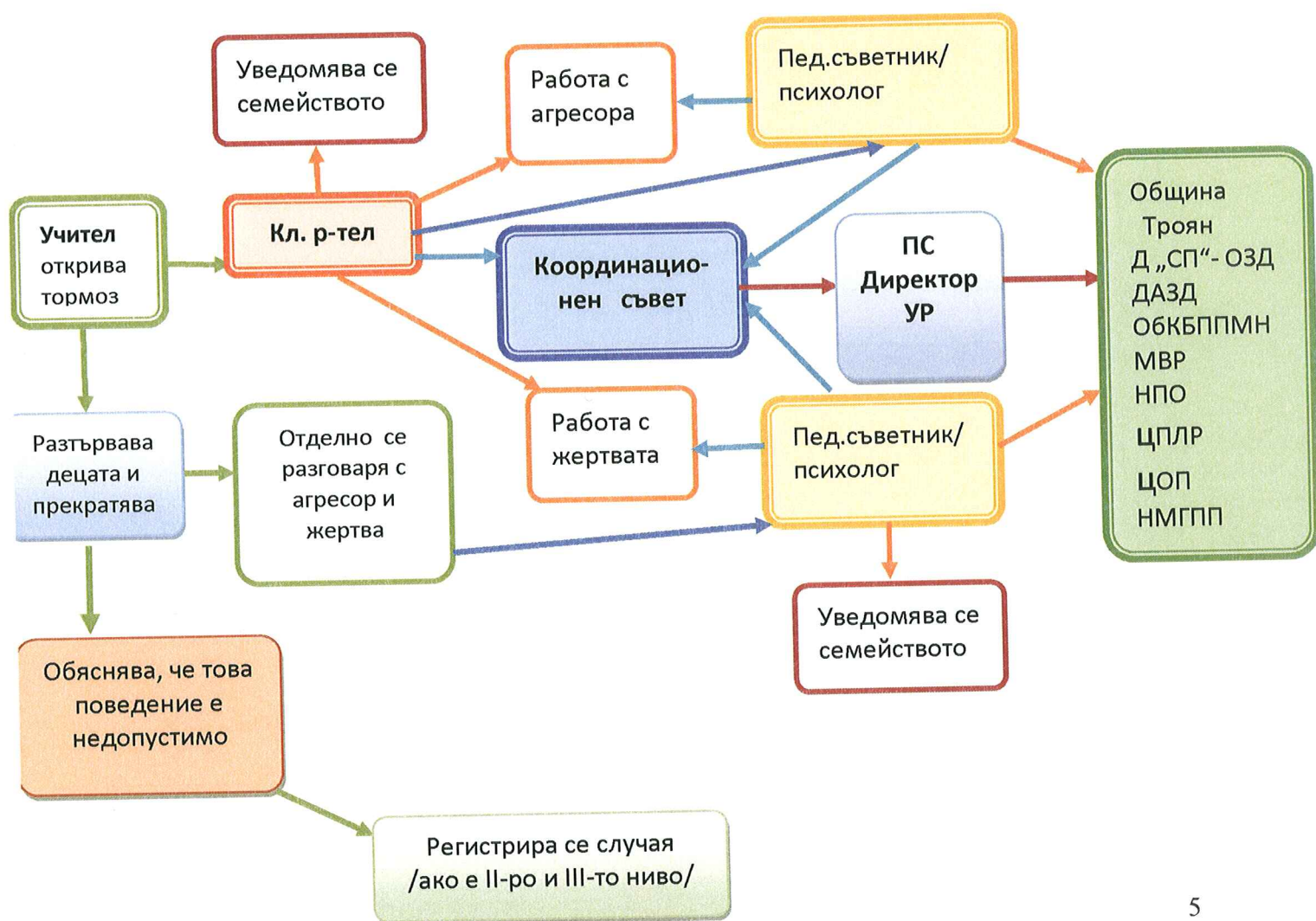
3. Въвеждане на защитна мрежа

Съгласно Закона за закрила на детето, чл. 7 (1) „Лице, на което стане известно, че дете се нуждае от закрила, е длъжно незабавно да уведоми дирекция „Социално подпомагане“, Държавната агенция за закрила на детето или Министерството на вътрешните работи.

(2) Същото задължение има и всяко лице, на което това е станало известно във връзка с упражняваната от него професия или дейност, дори и ако то е обвързано с „професионална тайна“.

Намесата и справянето с конкретни ситуации на тормоз и насилие е част от цялостната политика на училището срещу насилието. Намесата на възрастните следва внимателно да се обмисли и планира. Тя трябва да бъде последователно прилагана от цялата училищна общност, за да бъде максимално ефективна.

4. Алгоритъм на действие:

РАЗДЕЛ III. ПРАВИЛА И ПРОЦЕДУРИ ЗА ВЪВЕЖДАНЕ НА ЗАЩИТНА МРЕЖА ЗА СПРАВЯНЕ С УЧИЛИЩНИЯ ТОРМОЗ В СУ „ВАСИЛ ЛЕВСКИ“ – ТРОЯН

** Настоящите правила и процедури имат за цел прилагането на цялостен училищен подход, полагане на координирани и последователни усилия за предотвратяване на тормоза и създаване на по-сигурна училищна среда.*

I. Задължения на персонала

1. Училищен координационен съвет

- 1.1. Планира, проследява и координира дейностите за справяне с тормоза на ниво училище.
- 1.2. Обобщава предложенията на класовете и изготвя общоучилищни ценности, правила и последици.
- 1.3. Обсъжда и приема процедурите за докладване, регистриране и проследяване на случаите на тормоз.
- 1.4. Прави мотивирани предложения до директора с цел подобряване на работата.
- 1.5. Подпомага класните ръководители с материали или консултации със специалисти, съдейства за организиране на периодични обучения на учителите по темата за насилието.

2. Класни ръководители

- 2.1. В началото на годината провеждат занятия в часа на класа, посветени на тормоза и насилието.
- 2.2. С помощта на учениците приемат ценности, правила и последици при прояви на насилие.
- 2.3. Постерите с приетите ценности, правила и последици се поставят на видно място в класната стая.
- 2.4. Запознават учениците с процедурата за съобщаване на случаи на тормоз.
- 2.5. Реагират при всеки опит за насилие над ученик в клас, съгласно утвърдените процедури и приетите правила и последици.
- 2.6. За всеки инцидент или проява на насилие попълват протокол, който предават на УКС.
- 2.7. Участват в работата на екипа, сформиран по конкретен случай на ученик от класа им.
- 2.8. Провеждат периодично превантивни занятия по проблемите на тормоза, като могат да привличат различни специалисти, например от ЦПЛР, ОБКБППМН, ОЗД, ЦОП и др.
- 2.9. Информират учениците за Националната телефонна линия за деца 116 111.

2.10. Информират родителите за дейностите по механизма, както и за приетите правила и процедури.

2.11. Съдействат за включването им в дейностите на ниво училище.

3. Учители, които не са класни ръководители

3.1. Включват темата за насилието в учебни единици, при които това е възможно.

3.2. Поощряват и развиват съвместното учене, както и поведение на сътрудничество и взаимопомощ.

3.3. Познават и използват установената система за информиране и съобщаване за случаи на тормоз над ученици.

3.4. Познават правилата и последствията на класа, прилагат ги и изискват от учениците да ги прилагат.

4. Дежурни учители

4.1. Спазват стриктно утвърждения от директора график за дежурство, следейки рисковите зони, в които е възможна появата на насилие и тормоз.

4.2. Реагират според утвърдените процедури в ситуации на насилие по време на дежурството им.

4.3. Оказват съдействие на колеги при установени от тях нарушения на ученици и докладват на УКС, като попълват протокол, отразяващ инцидента.

5. Помощен персонал

5.1. Полагат грижи за предотвратяване на насилнически действия в училищните помещения, за които отговарят.

5.2. Познават основните принципи на действие и ги прилагат – правила, последствия, протокол за реагиране на насилие.

5.3. Не допускат прояви на насилие и съобщават за тях на класен ръководител, заместник директор, директор.

II. Процедура за информиране и съобщаване на случаи

1. Дете, жертва на тормоз – уведомява класния ръководител устно, родителят попълва Протокол за съобщаване за насилие (Приложение№ 2), в който описва ситуацията.

2. Дете, упражнило тормоз - уведомява класния ръководител устно, родителят попълва Протокол за съобщаване за насилие (Приложение№ 2), в който описва ситуацията, изпълнява указанията на УКС за предотвратяване на тормоза.

3. Деца, които помагат и подкрепят тормоза - уведомява класния ръководител устно, родителят попълва Протокол за съобщаване за насилие (Приложение№ 2), в който описва ситуацията.

4. Дете-наблюдател- уведомява класния ръководител устно, родителят попълва Протокол за съобщаване за насилие (Приложение № 2), в който описва ситуацията.
5. Всеки класен ръководител може да договори с учениците си от класа и други форми и начини за съобщаване на случаи на тормоз в класа.
6. Всеки учител и служител, наблюдавал ситуация на насилие между деца, е длъжен да информира УКС чрез попълване на формата за протокол

III. Процедури за регистриране, докладване и разглеждане на случаи на насилие и тормоз сред учениците

Задължение на всеки учител е да се намеси, за да прекрати ситуация на тормоз, на която е станал свидетел.

1. Всяка ситуация на тормоз трябва да бъде регистрирана и описана в единен регистър на училището от учителя, който я е наблюдавал. За целта е утвърден „Протокол за отговор на насилие“ (Приложение №1). Той се предава на председателя на УКС, който го съхранява.
2. Действия в случаи на инцидент, който поставя в риск или уврежда живота и/или здравето на ученик. Учителят или служителят действат в следната последователност:
 - извеждат пострадалото дете от опасната зона и оказват долекарска помощ;
 - при непосредствена опасност за живота на пострадалото дете се обаждат на телефон 112;
 - уведомяват веднага училищното ръководство и УКС, които уведомяват класния ръководител, който от своя страна уведомява родителите/настойниците на детето;
 - описват ситуацията писмено в протокола за отговор на насилие.
3. Действия при установяване, че дете е жертва на насилие или е в риск от такова.
 - всеки служител на СУ „Васил Левски“ – Троян, на когото стане известно, че дете в риск се нуждае от закрила, следва незабавно да уведоми класния ръководител, който от своя страна уведомява училищното ръководство и родителите/настойниците на детето;
 - учителят описва ситуацията писмено в протокола за отговор на насилие.
 - след проверка на случая директорът свиква УКС, който подава сигнал до Отдел „Закрила на детето“.
 - УКС изготвя индивидуална работна програма с ясно разписани функции и дейности на екип от психолог, класен ръководител и родител
4. Действия при установяване, че дете е упражнило тормоз.
 - Учителят описва ситуацията писмено в Протокол №1 за отговор на насилие ;
 - Ситуацията се регистрира в единния регистър;

- Детето, упражнило тормоз, описва ситуацията в Протокол №2;
- За изясняване на случая от други деца-наблюдатели родителите им описват ситуацията в Протокол №2;
- Класният ръководител уведомява и свиква среща с родителите;
- Свиква се УКС;
- УКС уведомява ОБКБППМН, Полицията и отдел „Закрила на детето“;
- УКС изготвя индивидуална работна програма с ясно разписани функции и дейности с цел намаляване на агресията у детето.

IV. Мерки при кризисни ситуации

1. Комисията заседава най-малко един-два пъти в учебен срок и обсъжда изпълнението на плана, както и резултати от дейността си.
2. При наличие на писмен или устен сигнал, комисията се събира в рамките на 24 часа.
3. При възникване на кризисната ситуация веднага се уведомява Директора на училището. В рамките на един час директорът подава сигнал в РУО – Ловеч и Отдел „Закрила на детето“ в Областна администрация и полицията.
4. При възникване на кризисна ситуация или получен сигнал за ученик, жертва или в риск от насилие, комисията съставя индивидуален план за кризисна интервенция.

V. НИВА НА ТОРМОЗ:

НИВО НА ТОРМОЗ	ОТГОВОР НА УЧИЛИЩЕТО
ПЪРВО НИВО - НИСКО НАРУШАВАНЕ НА ПРАВИЛАТА	
• Форми на физически тормоз: леко удряне, бутане, щипане, драскане коса, подритване, замърсяване или разрушаване на нечия собственост.	Действията се предприемат от класен ръководител или учител заедно с родител. При наличие на щети от материален характер – те се възстановяват
• Форми на вербален тормоз: подмятания, подигравки, унижение, заплахи, обиди, нецензурни/неприлични коментари;	
• Форми на психически тормоз: омаловажаване, клюкарене, обиждане, осмиване, засрамване, подвикване, ругане, клеветене, изключване от групови или съвместни дейности, фаворитизация, разпространяване на	

слухове.

- **Форми на сексуален тормоз:** показване на неприлични жестове и действия, вербален тормоз със сексуално съдържание, разпространение на истории и изображения със сексуален подтекст.
- **Форми на кибертормоз** са например: обидни обаждания и изпращане на обидни съобщения (SMS, MMS, съобщения в социалните мрежи, др.)

ВТОРО НИВО – ПОВТАРЯНЕ НА ЕДНИ И СЪЩИ НАРУШЕНИЯ НА ПРАВИЛАТА ИЛИ С ПО-СЕРИОЗНИ ПОСЛЕДИЦИ:

- **Форми на физически тормоз:** шамаросване, удряне, стъпкване или късане на дрехи, ритане, обграждане, плюене, отнемане и разрушаване на нечия собственост
- **Форми на вербален тормоз:** подигравки, отправени пред целия клас или група, публично унижение, обиди, интриги;
- **Форми на психически тормоз** са например: изнудване, заплашване, несправедливо наказание, забрана за общуване, отхвърляне и манипулация.
- **Форми на сексуален тормоз** са например: сексуално докосване, показване на порнографски материали, показване на интимни части на тялото и сваляне на дрехи, подтикване или принуждаване към сексуални действия, заснемане в сексуални пози.
- **Форми на кибертормоз** са например: непоискано заснемане и

Действията се предприемат от класен ръководител заедно с психолог или педагогически съветник, представител на координационния съвет и директор и задължително участие на родител.

Ако присъствието на родител не е в най-добър интерес на детето, например би го наранил, застрашил безопасността му или би нарушил училищната процедура, директорът следва да се обърне към отделите за закрила на детето.

Координационният съвет прави оценка на риска и се инициира индивидуална работа по случай.

разпространяване на снимки и видео, злоупотреба с блогове, форуми, социални мрежи, заснемане без разрешение.

ТРЕТО НИВО – ЗЛОУПОТРЕБА СЪС СИЛА И ЕКСТРЕМНИ СИТУАЦИИ, В КОИТО СЪЩЕСТВУВА ОПАСНОСТ ЗА ЖИВОТА И ЗДРАВЕТО ИЛИ ЗА ТЕЛЕСНИЯ ИНТЕГРИТЕТ, НА КОЙТО И ДА Е ОТ УЧАСТНИЦИТЕ В СИТУАЦИЯТА:

- **Форми на физически тормоз са например:** сбиване, задушаване, събаряне, причиняване на изгаряния и други наранявания, намушкване с остър предмет, провесване от прозорец или високо място, лишаване от храна, и заплашване с оръжие, групово измъчване на индивид или група
- **Форми на вербален тормоз са например:** закани, заплахи, обиди, клетви, публично унижение и др.;
- **Форми на психически тормоз са например:** сплашване, изнудване със сериозни заплахи, насилствено отнемане на пари и вещи, ограничаване на движението, склоняване за употреба на наркотични и други психотични вещества, включване в деструктивни групи и организации.
- **Форми на сексуален тормоз са например:** съблазняване от друго дете или възрастен, злоупотреба с власт при подстрекаване, изнудване, склоняване и/или принуждаване към сексуални действия, блудство, изнасилване, кръвосмешение.
- **Форми на кибертормоз са например:** повторно действие на непоискано заснемане и разпространяване на снимки и видеозаписи, злоупотреба с блогове, форуми, социални мрежи, заснемане без разрешение, заснемане на сцени на насилие, разпространение на записи и снимки на детска порнография.

Незабавно уведомяване на ОЗД и/или органите на полицията от служителя, идентифицирал тормоза.

Действията на ниво училище се предприемат от директор заедно с координационния съвет със задължителното участие на родител и компетентни власти, организации и услуги (центрове за социална работа, здравни центрове, отдел закрила на детето, полиция и др.). Ако присъствието на родител не е в най-добър интерес на детето, например би го наранил, застрашил безопасността му или би нарушил училищната процедура, директорът следва да информира центъра за социална работа, отделите за закрила на детето и/или полицията.

Отговорът на училището може да включва насочване към местната комисия за борба срещу противообществените прояви на малолетните и непълнолетните и полицията, ОЗД и община по силата на координационния механизъм; съставяне на Протокол за тормоз и възстановяване на щетата;

включване на учениците в допълнителни програми, насочване към услуги в общността.

VI. ПРЕДПРИЕМАНЕ НА ДЕЙСТВИЯ:

ПЪРВО НИВО - НИСКО НАРУШАВАНЕ НА ПРАВИЛАТА		
Вид на тормоза	Документиране	Последователност на процедурите за интервенция
• Форми на физически тормоз: леко удряне, бутане, щипане, драскане, коса, подритване, замърсяване или разрушаване на нечия собственост. • Форми на вербален тормоз: подмятания, подигравки, унижение, заплахи, обиди, нецензурни/неприлични коментари; • Форми на психически тормоз: омаловажаване, клюкарене, обиждане, осмиване, засрамване, подвикване, ругане, клеветене, изключване от групови или съвместни дейности, фаворитизация, разпространяване на слухове. • Форми на сексуален тормоз: показване на неприлични жестове и действия, вербален тормоз със сексуално съдържание, разпространение на истории и изображения със сексуален подтекст. • Форми на кибертормоз са например: обидни обаждания и изпращане на обидни съобщения /SMS, MMS, съобщения в социалните мрежи/	Ситуациите от първо ниво не се регистрират	1). Прекратяване на ситуацията и успокояване/интервенция към всички участници. 2) Подробно информиране за случилото се от всички участници 3) Уведомяване на родител 4) Консултации - предприемане на индивидуални разговори с участниците. 5) Мерки и действия от страна на класен ръководител - намиране на решение, което удовлетворява страните и служи за пример на наблюдателите. 6) Мониторинг на предприетите мерки и действия.

ВТОРО НИВО – ПОВТАРЯНЕ НА ЕДНИ И СЪЩИ НАРУШЕНИЯ НА ПРАВИЛАТА ИЛИ С ПО-СЕРИОЗНИ ПОСЛЕДИЦИ:		
• Форми на физически тормоз: шамаросване, удряне, стъпкване или късане на дрехи, ритане, обграждане, плюене, отнемане и разрушаване на нечия собственост • Форми на вербален тормоз: подигравки, отправени пред целия клас или група, публично унижение, обиди, интриги; • Форми на психически тормоз са например: изнудване, заплашване, несправедливо наказание, забрана за общуване, отхвърляне и манипулация. • Форми на сексуален тормоз са например: сексуално докосване, показване на порнографски материали, показване на интимни части на тялото и сваляне на дрехи, подтикване или принуждаване към сексуални действия, заснемане в сексуални пози. • Форми на кибертормоз са например: непоискано заснемане и разпространяване на снимки и видео, злоупотреба с блогове, форуми, социални мрежи, заснемане без разрешение.	Ситуацията на тормоз се описва в Дневника за ситуации на тормоз и се предприема работа по случай. Възстановяване на щети при наличие на такива. Уведомяването е задължително и незабавно, когато се отнася до случаи на сексуален тормоз, проявяващи се в подтикване или принуждаване към сексуални действия	1) Верифициране на подозрение или откриване на ситуация на тормоз. 2) Прекратяване на ситуацията и успокояване/интервенция към всички участници. 3) Уведомяване на ОЗД и/или органите на полицията при ситуации с по-сериозни последици по преценка на класния ръководител заедно с психолога/педагогическия съветник или директора; 4) Уведомяване на родител. 5) Консултации. 6) Мерки и действия - работа на координационния съвет: анализ на ситуациите от регистъра и предприемане на индивидуална работа по случай с ученик в риск от тормоз и разписване на индивидуална програма. 7) Мониторинг на предприетите мерки и действия.
ТРЕТО НИВО – ЗЛОУПОТРЕБА СЪС СИЛА И ЕКСТРЕМНИ СИТУАЦИИ, В КОИТО СЪЩЕСТВУВА ОПАСНОСТ ЗА ЖИВОТА И ЗДРАВЕТО ИЛИ ЗА ТЕЛЕСНИЯ ИНТЕГРИТЕТ, НА КОЙТО И ДА Е ОТ УЧАСТНИЦИТЕ В		

СИТУАЦИЯТА:

• Форми на физически тормоз са например: сбиване, задушаване, събаряне, причиняване на изгаряния и други наранявания, намушкване с остър предмет, провесване от прозорец или високо място, лишаване от храна, и заплашване с оръжие, групово измъчване на индивид или група • Форми на вербален тормоз са например: закани, заплахи, обиди, клетви, публично унижение и др.; • Форми на психически тормоз са например: сплашване, изнудване със сериозни заплахи, насилствено отнемане на пари и вещи, ограничаване на движението, склоняване за употреба на наркотични и други психотични вещества, включване в деструктивни групи и организации. • Форми на сексуален тормоз са например: съблазняване от друго дете или възрастен, злоупотреба с власт при подстрекаване, изнудване, склоняване и/или принуждаване към сексуални действия, блудство, изнасилване, кръвосмешение. • Форми на кибертормоз са например: повторно действие на непоискано заснемане и разпространяване на снимки и видеозаписи, злоупотреба с блогове, форуми, социални мрежи, заснемане без разрешение, заснемане на сцени на насилие, разпространение на записи и снимки.	Ситуациите на тормоз от трето ниво се описват в Дневника за случаи на тормоз, като по тях се предприема интензивна работа по случая, включваща всички участници, правят се оценки на потребностите и план за действие, както и се инициират процедури в съответствие със закона. Ако друга организация или услуга е въввлечена в работата с ученика, училището установява връзка с тези организации или услуги и хармонизира дейностите.	1) Уточняване на подозрение или откриване на ситуация на тормоз и незабавно уведомяване на ОЗД и/или органите на полицията. 2) Прекратяване на ситуацията и успокояване/интервенция към всички участниците. 3) Уведомяване на родител. 4) Консултации-предприемане на индивидуални разговори с участниците. 5) Мерки и действия от страна на координационния съвет, интензивна работа по случай, информиране и насочване към други служби и/или услуги от страна на директора. 6) Мониторинг на предприетите мерки и действия.
--	--	--

VI. Приложение:

Протокол №

за регистриране случай на тормоз и насилие

ДАТА		
ОПИСАНИЕ НА СИТУАЦИЯТА <i>Какво и кога се е случило и кои са участниците?</i>		
Кой е регистрирал ситуацията?		Подпис :
КОЙ Е ИНФОРМИРАН? <i>институции, органи, родители</i>		
ПРЕДПРИЕТИ ДЕЙСТВИЯ		

НА КАКЪВ ЕТАП Е СИТУАЦИЯТА	
ОЦЕНКА НА РИСКА ОТ КООРДИНАЦИОННИЯ СЪВЕТ	

- Настоящият училищен механизъм е отворен за актуализиране до ноември 2018 г.